

« و ما أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ »

و ما پیش از تو غیر رجال مؤید به وحی خود کسی را به رسالت نفرستادیم، پس اگر نمی دانید از اهل ذکر

(یعنی علما و دانشمندان هرامت) سؤال کنید.

(آیه ۴۳ سوره نحل)

خطاب به پیامبر اکرم (ص): همه دعوت‌های دینی که قبل از تو بوده، دعوتی عادی برای رساندن مردم به صلاح دنیا و آخرت آن‌ها بوده و همه پیامبران، افراد عادی بشر بوده اند که به قدرت قاهره غیبی نیز مجهز نبوده اند تا بتوانند نظام جاری عالم را بر هم زده و سنت اختیار را باطل کنند و آنگاه خطاب به مشرکین و کسانی که از حقیقت دعوت نبوی خبر ندارند می فرماید: اگر نمی دانید، به اهل ذکر (اهل کتاب) مراجعه کنید و از آن‌ها بپرسید و مراد از (ذکر) کتب آسمانی است، اما پیامبر (ص) و مؤمنانی که به حقانیت دعوت او ایمان دارند برای دانستن حقیقت رسالت، بی نیاز از رجوع به اهل ذکر و سؤال از آن‌ها هستند.

آیه شریفه فوق دال بر وجوب تحصیل علم است و یک اصل کلی را که عقل هر بشری می پذیرد، مطرح می کند و آن مراجعه به اهل علم و کارشناس است، یعنی هر چه را نمی دانید از آگاهان و اهل خبره‌ی آن سؤال کنید. البته در زمینه‌ی مسائل دینی، بهترین مصداق «اهل ذکر» اهل بیت پیامبرند.

یک آیه یک برداشت

روح اله عسکری *

* استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران